

ikke at behage de Herrer, men den Gang, man troede at kunne anføre Landsoverskatteraadet imod mig, citerede man Næstformanden i Landsoverskatteraadet i den Tro, at han kunde bruges imod mig. Nu, da det viser sig, at jeg har Ret, nu er Landsoverskatteraadet blevet upopulært hos dem, der har Smerten paa deres Rygstykker.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Jeg skylder en lille Berigtigelse af, hvad jeg sagde før, idet jeg nævnte, at der kunde være en Fejl i Loven med Hensyn til Inddrivelse af de Skatter, som vedkommende kunde skyldte til Kommunen. Den Fejl er jo nu rettet, og det glemte jeg før. Men naar jeg kunde gøre mig skyldig i den, ligger det i, at jeg lige i de sidste Dage har været præsenteret for en saadan Skattesag, hvor en Skattesnyder skyldte en Kommune 20 000 Kr., men dette Beløb blev ikke inddrevet af Landsoverskatteraadet, Sagen var altsaa ældre end den sidst vedtagne Lovbestemmelse. Jeg skal dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at han jo ikke fører det allerfjerneste Bevis for det, han siger, ikke det mindste Bevis for, at der er Mistillid til Landsoverskatteraadet, naar lige undtages hos den enkelte Mand, hvis Sag endnu ikke er undersøgt, og som vi for Resten ikke kender noget videre til her i Tinget. (*Pinholt:* Sagen er afsluttet). Det ærede Medlem har intet som helst Bevis ført. Naar han siger, at der kunde jo være Misfornøjelse i andre Kredse, saa kan det maaske være rigtigt, men i de Kredse, hvor jeg færdes, er der ingen Misfornøjelse. Det er muligt, der er det i de Kredse, hvor det ærede Medlem færdes, men han indskrænker saa maaske ogsaa sin Omgangskreds netop til de Folk, der er kommet paa Kant med Landsoverskatteraadet. Der er et gammelt Ord, der siger: Sig mig, hvem du omgaas, og jeg skal sige dig, hvem du er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Jeg vil blot til de ærede Medlemmer Hr. Mads Larsen og Pinholt sige, at hvis en Landmand drev sin Gaard saaledes som Faurholm og Trollesminde er blevet drevet, vilde Statskassens Indtægter fra det store Landbrug blive

minimale. Disse Gaardes Drift staar stadig som den sletteste Vejledning for det Regnskab, som man nu Gang paa Gang kræver af de danske Landmænd, at de skal aflægge. Jeg har ikke set Gaardene, inden de blev overtaget, men selvfølgelig har jeg set dem senere. Jeg ved godt, at det er en meget dygtig Landmand, der driver disse Gaarde, men selv med denne dygtige Landmand er altsaa Underskuddet stort. Og det, der for mig staar som det vigtigste, er, at Statsdrift i Landbruget er en Uting, og den vil jeg bekæmpe.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning. Saa er der to korte Bemærkninger til, og derefter afsluttes der med korte Bemærkninger.

Pinholt: Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som mente, at det her nævnte Tilfælde vist ikke kunde være rigtigt. Det synes jeg er et fornuftigt Standpunkt for det ærede Medlem at indtage, for naar han kunde mistænkeliggøre Tilfældet, var det jo ikke saa graverende, som det ellers er. Men Forholdet er netop det — hvad det ærede Medlem Hr. Sundbo ikke har forstaaet —, at den Sag, jeg nævnte, er undersøgt, og det har vist sig, at hvis den Mand ikke havde haft Ben i Næsen, var han blevet uretfærdigt dømt som Skattesnyder og vilde være kommet til at betale et for højt Beløb. Det er noget saadant, vi maa undgaa, og derfor maa vi have Landsoverskatteraadet omdannet, saa vi kan faa virkelig retfærdige Afgørelser. Jeg vil ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at fordi en Mand har underskrevet, at han vil betale, derfor kan det godt være i højeste Grad forkert. Han kan derfor alligevel have Ret, og det kan være i høj Grad uretfærdigt at lade ham betale ekstra — og det er det ogsaa i mange Tilfælde. Derfor er det nødvendigt, at vi faar delt Landsoverskatteraadet i to Afdelinger, og intet Menneske kan have noget imod, at vi ofrer en Smule paa at faa den virkelige Ret frem.

Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, der følte sig saa krænket over mine Bemærkninger til ham, maa jeg sige, at jeg ser ikke, han har nogen som helst Ret i det, han sagde. Det er ikke ham, der har snydt i Skat, og det er heller ikke mig, og vi behøver ikke at rose os for, at vi ikke har været i Landsoverskatteraadets Hænder. Men det, jeg har paa-